

mindelige Betragtning, at man maatte søge at faa et Lovforslag om denne Sag fremmet. Men man maatte nødvendigvis indhente mange Oplysninger, fordi det var et meget omfattende Emne, man beskæftigede sig med, og fordi man maatte have fast Grund at bygge paa, for at man kunde overse, hvilken Rækkevidde et saadant Lovforslag vilde have. Man kan ogsaa henvise til de Udtalelser, der ere faldne her i Tinget ved Behandlingen af et privat indbragt Lovforslag om dette Spørgsmaal; det er allesammen meget velvillige Udtalelser, der alle ere prægede af dette, at her temmelig sikkert er et Omraade, hvor man fra Statens og Kommunernes Side maa træde hjælpende til. Men det er ganske klart, hvad jeg allerede har udtalt, at der maatte gaa vidtløftige Undersøgelser forud, for at man kunde komme til Kundskab om, hvilke økonomiske Følger dette Lovforslag i det hele taget vilde faa; og det er ganske naturligt, da det i økonomisk Henseende drejer sig om meget baade fra Kommunernes og fra Statens Side, at man i Udvalget har drøftet, paa hvilken Maade man bedst kunde løse dette Spørgsmaal; og ikke alene i Udvalget, men ogsaa ved de Behandlinger, vi have haft her i Tinget, har der hævet sig Røster for, at man muligvis maatte ind paa Forsikringsvejen for at løse dette store og vanskelige Spørgsmaal. Ikke alene fra konservativ Side har der lydt saadanne Røster, men ogsaa fra enkelte af det nuværende Regeringspartis Medlemmer er der fremkommet saadanne Udtalelser. Det var altsaa Selvhjælpsprincippet, man vilde have anvendt paa dette Omraade. Med Hensyn til dette Princip vil jeg sige, at det forekommer mig, at man maa anvende det i størst mulig Udstrækning, hvor det overhovedet lader sig forsvare, og hvor det kan lade sig gøre, men jeg tror ikke, man skal ophøje det til at være noget, der skal gælde i alle mulige Tilfælde; det vil nemlig vise sig at være en Umulighed, og jeg tror, at man, naar man tænker over Spørgsmaalet, hurtigt vil komme til Klarhed over, at dette Spørgsmaal ikke kan løses ad Forsikringens Vej. Jeg skal ikke gentage alle de Tal, den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale fremkom med her i Tinget, jeg skal kun erindre ærede Medlemmer om et Par af disse Tal. Hvis man gaar ud fra, at alle de Børn her i Landet, der blive fader- eller moderløse, inden de naa deres 15de Aar, skulle have 72 Kr. udbetalt aarlig, indtil de naa denne Alder, vil det sige, at hvis vi skulle gaa Forsikringsvejen, skal

der ved hvert Barns Fødsel indbetales 36 Kr. Ganske vist vil dette Tal blive noget mindre derved, at de mere velhavende ikke kunne komme med ind under Loven, saaledes at det Beløb, der skal indbetales ved hvert Barns Fødsel, af den Grund nok kommer ned omkring ved 30 Kr. Men selv om det offentlige nu traadte til med et betydeligt Tilskud, vil det forstaaes, at det for en Mængde Familier, der have store Børneflokke, overhovedet vil være en Umulighed at udrede de Beløb, her er Tale om. Jeg tror ogsaa, man skal være forsigtig netop af den Grund, at man maaske, hvis man kommer alt for meget ind paa ved alle mulige Lejligheder at hævde, at Forsikringsprincippet er det bedste, maaske vil svække de frivillige Forsikringer, vi have. Vi have set, hvilken Tilslutning de danske Sygekasser have faaet, og her have vi jo netop en frivillig Forsikring, hvor der saavel fra Medlemmernes som fra det offentliges Side ydes betydelige Tilskud; jeg tror, man skal vogte sig for, at man ikke ødelægger de frivillige Forsikringer, vi have her i Danmark.

Der er efter min Mening 3 Regler, man kan gaa frem efter, naar der er Tale om social Lovgivning. Man kan give sociale Love, hvor man siger: Her maa det være det offentlige, Kommuner og Stat, der udelukkende udrede de Beløb, der bliver Tale om. Man kan dernæst holde paa den frivillige Forsikring, Hjælp til Selvhjælp, hvor man siger, at de, som skulle have Gavn af Loven, selv skulle betale, om end det offentlige, Stat og Kommuner, ogsaa betaler sit Bidrag. Endelig kan man komme ind paa Tvangsfor- sikringen, hvor ganske vist ogsaa Stat og Kommuner ofre noget, men hvor man tvinger Individerne, alle uden Undtagelse, til at yde deres bestemte Bidrag. Disse 3 Regler kan man opstille, naar der er Tale om social Lovgivning, og jeg tror, man kan anvende dem alle 3. Der har ved Finanslovsforslagets første Behandling her i Tinget været talt om tvungen Folkefor- sikring, hvorefter alle skulle lade sig forsikre, hvad enten de ere velhavende eller fattige, for at de, hvis de bleve arbejds- udygtige enten paa Grund af Invaliditet eller Alderdom, kunde faa en Alderdomsrente udbetalt. I denne Henseende kan der efter min Mening blive Tale om at gaa netop den Vej, men jeg skal ikke udæske Lidenskaberne eller ved mine Udtalelser bidrage til, at vi ved denne Lejlighed faa en vidtløftig Diskussion om tvungen Folke-